

**Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 23 maja 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Würzburg — Niemcy) — Otmar Greser przeciwko Bundesagentur für Arbeit**

(Sprawa C-438/06) <sup>(1)</sup>

(Odesłanie prejudycjalne — Oczywista niedopuszczalność)

(2007/C 199/23)

Język postępowania: niemiecki

### Sąd krajowy

Sozialgericht Würzburg

### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Otmar Greser

Strona pozwana: Bundesagentur für Arbeit

### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sozialgericht Würzburg — Wykładnia art. 71 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. U. L 149, str. 2) — Naliczanie zasiłków dla bezrobotnych dla przewoźnika na Renie („Rheinschiffer”), który zamieszkiwał podczas ostatniego zatrudnienia na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo miejsca zatrudnienia i powracał do swego miejsca zamieszkania tylko raz na dwa tygodnie zgodnie ze swoją umową o pracę — Kwalifikacja tego pracownika jako „pracownika przygranicznego” lub „pracownika innego niż pracownika przygranicznego”

### Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Würzburg postanowieniem z dnia 28 września 2006 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 326 z 30.12.2006 r.

**Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 13 czerwca 2007 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Hiszpania) — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez przeciwko Consejería de Salud y Servicios Sanitarios, Federación Empresarial de Farmacéuticos (FEFE), Principado de Asturias**

(Sprawy połączone C-72/07 i C-111/07) <sup>(1)</sup>

(Odesłanie prejudycjalne — Niedopuszczalność)

(2007/C 199/24)

Język postępowania: hiszpański

### Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez

Strona pozwana: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios, Federación Empresarial de Farmacéuticos (FEFE), Principado de Asturias

### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Wykładnia art. 43 WE — Uregulowanie ustanawiające przesłanki, jakie należy spełnić w celu otwarcia nowych aptek

### Sentencja

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunal Superior de Justicia de Asturias postanowieniami z dnia 30 listopada 2006 r. i 29 stycznia 2007 r. są oczywiście niedopuszczalne.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 82 z 14.4.2007.  
Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

**Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej**

(Sprawa C-193/07)

(2007/C 199/25)

Język postępowania: polski

### Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Recchia i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczypospolita Polska

### Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie podejmując w ramach postępowania w sprawie zezwolenia na budowę obwodnicy Augustowa, miasta położonego w północno-wschodniej części Polski, odpowiednich działań w celu uniknięcia pogorszenia stanu siedlisk i znacznego niepokojenia gatunków na obszarze specjalnej ochrony (zwanym dalej „OSO”) *Puszcza Augustowska*, PLB 200002, Rzeczpospolita Polska uchybiła swoim zobowiązaniom z tytułu art. 6 ust. 2 i art. 7 dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (1);
- stwierdzenie, że nie poddając inwestycji polegającej na budowie obwodnicy Wasilkowa, miasta położonego w północno-wschodniej części Polski, prawidłowej ocenie skutków przedsięwzięcia dla OSO *Puszcza Knyszyńska*, PLB 200003, i zezwalając na jej przeprowadzenie, mimo negatywnego wpływu na integralność tego obszaru, oraz rozpoczynając jej realizację, Rzeczpospolita Polska uchybiła swoim zobowiązaniom z tytułu art. 6 ust. 3 i art. 7 dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;
- stwierdzenie, że proponując jako środek kompensujący straty na obszarze *Puszczy Augustowskiej*, PLB 200002, zalesienie na terenie, który powinien zostać zaproponowany jako teren mający znaczenie dla Wspólnoty zgodnie z dyrektywą 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory („*Pojezierze Sejneńskie*”, PLH 200007, obejmujący obszar o powierzchni całkowitej 7 456,9 ha), Rzeczpospolita Polska naruszyła przepisy tej dyrektywy, w świetle wyroków Trybunału w sprawach C-117/03 *Dragaggi* i C-244/05 *Bund Naturschutz*;
- stwierdzenie, że zezwalając, w ramach budowy obwodnicy Augustowa, miasta położonego w północno-wschodniej części Polski, na zniszczenie siedliska *Puszcza Augustowska* znajdującego się na terenie, który powinien zostać zaproponowany jako teren mający znaczenie dla Wspólnoty w rozumieniu dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory („*Ostoja Augustowska*”, PLH 200005), Rzeczpospolita Polska naruszyła przepisy tej dyrektywy w świetle wyroków Trybunału w sprawach C-117/03 *Dragaggi* i C-244/05 *Bund Naturschutz*;
- obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy nieprawidłowego zastosowania dyrektyw 79/409/EWG (?) (dyrektywa ptasiej) i 92/43/EWG (dyrektywa siedliskowa). Dyrektywa siedliskowa dąży do utworzenia spójnej europejskiej sieci ekologicznej w celu zachowania lub odtworzenia, we właściwym stanie ochrony, siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory na terytorium Państw Członkowskich. Aby ten cel osiągnąć, postanowiono m.in. wyznaczyć specjalne obszary ochrony (SOO). Artykuł 6 ust. 2 dyrektywy siedliskowej nakłada na państwa członkowskie obowiązek podejmowania wszelkich odpowiednich działań w celu uniknięcia pogorszenia stanu danego obszaru i znaczącego

niepokojenia gatunków, dla których obszar ten został wyznaczony. Jednocześnie art. 6 ust. 3 tej dyrektywy przewiduje obowiązek poddania przez państwa członkowskie każdego planu lub przedsięwzięcia, które nie jest bezpośrednio związane lub konieczne do zagospodarowania terenu, ale które może na niego w istotny sposób oddziaływać, odpowiedniej ocenie jego skutków dla danego terenu z punktu widzenia założeń jego ochrony.

Polska jest w trakcie realizacji dwóch przedsięwzięć drogowych, polegających na budowie obwodnic miasta Augustowa i miasta Wasilkowa na terenach chronionych w rozumieniu ww. dyrektyw, z naruszeniem art. 6 ust. 2 i 3 w związku z art. 7 dyrektywy siedliskowej w stosunku do dwóch OSO oraz z naruszeniem systemu ochrony wynikającego z wyroków w sprawach *Dragaggi* (C-117/03) i *Bund Naturschutz* (C-244/05) w stosunku do potencjalnego terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty (TZW). Co więcej, Polska zaproponowała środek kompensujący straty ekologiczne doznane w wyniku realizacji projektu obwodnicy miasta Augustowa, który miałby być zrealizowany na potencjalnym terenie mającym znaczenie dla Wspólnoty (TZW) i który zagraża ekologicznym właściwościom tego terenu.

**W przedmiocie przedsięwzięcia drogowego dotyczącego budowy obwodnicy miasta Augustowa** Komisja zauważa, że droga ma przebiegać przez OSO *Puszcza Augustowska* oraz potencjalny TZW *Ostoja Augustowska*. OSO *Puszcza Augustowska* zamieszkiwany jest przez 41 gatunków ptaków wymienionych w załączniku I do dyrektywy ptasiej a teren *Ostoja Augustowska* zawiera 21 typów siedlisk wymienionych w załączniku I do dyrektywy siedliskowej. Ponadto na tym ostatnim terenie znajduje schronienie 9 gatunków zwierząt i 8 gatunków roślin wymienionych w załączniku II do dyrektywy siedliskowej, wśród których znajduje się jeden gatunek o znaczeniu priorytetowym, a mianowicie wilk. Teren *Ostoja Augustowska* spełnia wszystkie kryteria ekologiczne wymienione w załączniku III do dyrektywy siedliskowej, aby być zaproponowanym i następnie zakwalifikowanym jako TZW w rozumieniu tej dyrektywy.

W odniesieniu do uregulowań prawnych mających zastosowanie do tego przedsięwzięcia oraz do jego skutków dla OSO należy zaznaczyć, że postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenia na to przedsięwzięcie zostało wszczęte przed datą przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Zgodnie z orzeczeniem Trybunału w sprawie C-209/04 (*Komisja przeciwko Austrii*), Komisja uważa, że przepisy art. 6 ust 3 i 4 dyrektywy siedliskowej nie znajdują zastosowania. Jednakże przepisy materialnoprawne tej dyrektywy, a w szczególności art. 6 ust. 2, stosują się od momentu przystąpienia. W odniesieniu do skutków tego przedsięwzięcia dla potencjalnego TZW Komisja uważa, że podlegają one takiemu samemu reżimowi prawnemu jak ten wskazany w ww. wyrokach w sprawach *Dragaggi* i *Bund Naturschutz*, ponieważ wymogi ochrony są tu identyczne. Co więcej, ponieważ reżim ten dotyczy materialnoprawnych obowiązków istotnych dla celu dyrektywy siedliskowej, stosuje się on od momentu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. W przeciwnym wypadku państwa członkowskie nie byłyby związane celami dyrektywy w stosunku do przedsięwzięć, co do których postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenia zostało wszczęte przed datą przystąpienia.

Sporne przedsięwzięcie pogarsza stan siedlisk, niepokoje gatunki, dla których obszar ochrony został wyznaczony i nie stanowi środka, który mógłby chronić wartość potencjalnego TZW na poziomie krajowym. Przedsięwzięcie to spowoduje nieodwracalne szkody i doprowadzi do pogorszenia się stanu unikatowego i wyjątkowego ekosystemu, jakim jest dolina rzeki

Rospudy w postaci skutków dla ptaków, siedlisk oraz gatunków zasługujących na ochronę w rozumieniu dyrektyw 79/409/EWG i 92/43/EWG. Należy stwierdzić, że podczas oceny skutków projektu obwodnicy miasta Augustów dla obszarów NATURA 2000 władze polskie nie uwzględniły należyte rozwiązań alternatywnych. Ponieważ nie wykazały one braku rozwiązań alternatywnych, nie mogą powoływać się na nadrzędny interes publiczny w celu zatwierdzenia spornego przedsięwzięcia.

**W przedmiocie przedsięwzięcia drogowego dotyczącego budowy obwodnicy miasta Wasilków** Komisja zauważa, że droga ma przebiegać przez OSO Puszcza Knyszyńska, który daje schronienie 37 gatunkom ptaków wymienionym w załączniku I dyrektywy siedliskowej. Postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenia na realizację ww. przedsięwzięcia zostało wszczęte po dacie przystąpienia Polski do UE, w związku z czym podlega ono stosowaniu norm formalnoprawnych przewidzianych w art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy siedliskowej. Ocena skutków, której zostało poddane przedsięwzięcie, jest wadliwa pod różnymi względami i nie stanowi odpowiedniej oceny skutków w rozumieniu art. 6. ust. 3 tej dyrektywy. Należy podkreślić ponadto, iż władze polskie nie przedstawiły Komisji żadnego rozwiązania alternatywnego dla obwodnicy Wasilkowa i nie poruszyły kwestii środków kompensujących w stosunku do obszaru, który zostanie przez tę obwodnicę zniszczony.

Komisja zauważa, że prace się już rozpoczęły, a zwłaszcza, że przeprowadzono już wycinkę drzew.

**W przedmiocie projektu zalesienia potencjalnego TZW Pojezierze Sejneńskie, które miałyby być zrealizowane jako środek kompensujący straty ekologiczne doznane na terenach, których dotyczy projekt obwodnicy Augustowa,** Komisja utrzymuje, że nie tylko nie rekompensuje on strat ekologicznych, ale miałyby ponadto negatywne skutki dla potencjalnego TZW. Obszar ten zawiera kilka typów siedlisk o znaczeniu priorytetowym wymienionych w załączniku I dyrektywy siedliskowej i spełnia wszystkie kryteria ekologiczne wymienione w załączniku III, aby być zaproponowanym i następnie zakwalifikowanym jako TZW w rozumieniu tej dyrektywy. Ponadto teren ten daje schronienie 6 gatunkom zwierząt oraz 6 gatunkom roślin wymienionym w załączniku II do dyrektywy siedliskowej, wśród których znajduje się jeden gatunek o znaczeniu priorytetowym, a mianowicie wilk. Część powierzchni siedliska o znaczeniu priorytetowym *sucha, piaszczysta, wapnista murawa* (około 17 ha) oraz siedliska dwóch gatunków roślin wymienionych w załączniku II (*Pulsatilla patens* i *Thesium ebracteatum*) zostaną wykarczowane w ramach realizacji środków przewidzianych w celu kompensacji szkód doznanych przez siedliska ptaków w wyniku budowy obwodnicy Augustowa.

Władze polskie wyraziły zamiar zakończenia realizacji projektu zalesienia najpóźniej do końca czerwca 2007. Komisja wnosi do Trybunału o nakazanie Rzeczypospolitej Polskiej by zawiesiła lub nie rozpoczynała tych prac do czasu ogłoszenia wyroku Trybunału rozstrzygającego niniejszą sprawę co do istoty.

(<sup>1</sup>) Dz.U. z dnia 22 lipca 1992 r., L 206 str. 7.

(<sup>2</sup>) Dyrektywa Rady nr 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, Dz.U. L 103, str. 1.

## Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-227/07)

(2007/C 199/26)

Język postępowania: polski

### Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Shotter oraz K. Mojesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

### Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że niedokonując prawidłowej transpozycji do prawa krajowego dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (<sup>1</sup>), a w szczególności jej art. 4 ust. 1 dotyczącego obowiązku negocjowania wzajemnych połączeń oraz art. 5 ust. 1 akapit pierwszy dotyczącego prawa krajowego organu regulacyjnego do wspierania i, w razie potrzeby, zapewniania, zgodnie z przepisami tej dyrektywy, odpowiedniego dostępu oraz wzajemnego połączenia, jak również interoperacyjności usług, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa o dostępie) stanowi, że operatorzy publicznych sieci łączności mają prawo oraz obowiązek negocjowania wzajemnych połączeń celem świadczenia usług łączności elektronicznej publicznie dostępnych, w sposób zapewniający świadczenie tych usług oraz ich interoperacyjności w obrębie Wspólnoty. Dyrektywa wymaga również, aby krajowe organy regulacyjne miały prawo do wspierania i, w razie potrzeby, zapewniania, zgodnie z przepisami tej dyrektywy, odpowiedniego dostępu oraz wzajemnego połączenia, jak również interoperacyjności usług.

W odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 30 kwietnia 2004 r. zgodnie z art. 2 i art. 54 aktu o przystąpieniu.

Zgodnie z polskim prawem wszyscy operatorzy publicznych sieci łączności są zobowiązani do prowadzenia negocjacji w sprawie dostępu, a krajowy organ regulacyjny może określić termin zakończenia tego rodzaju negocjacji. Ponadto, jeśli nie dojdzie między stronami do zawarcia umowy, krajowy organ regulacyjny może, na wniosek jednej ze stron, wydać decyzję zastępującą umowę i określającą obowiązki przedsiębiorstw niezależnie od ich pozycji na rynku. Komisja podnosi, że te przepisy polskiej ustawy prawo telekomunikacyjne nie są zgodne z warunkami określonymi w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy o dostępie.